

# Ποτέ πραγματικά μόνος

Τι θα συνέβαινε εάν ο Ήθαν τραυματιζόταν ξανά,  
όταν κανείς δεν ήταν εκεί για να βοηθήσει;



αλλά το πόδι του ήταν σαν να είχε πάρει φωτιά. Πονούσε τόσο πολύ!  
«Βοήθεια!» Φώναξε ο Ήθαν. Δάκρυα κύλησαν στα μάγουλά του. Παιδιά και δάσκαλοι έτρεξαν να τον βοηθήσουν.

«Τι συμβαίνει;» ρώτησε ένας δάσκαλος.  
«Έσπασα το πόδι μου!»

Δεν ήταν η πρώτη φορά που ο Ήθαν είχε σπάσει ένα οστό. Δεν ήταν καν η δεύτερη ή η τρίτη φορά! Ο Ήθαν είχε ατελή οστεογένεση, μία ασθένεια που προκαλούσε το εύκολο σπάσιμο των οστών του. Ακόμη και μικρά πράγματα, όπως το να κατέβει από το κράσπεδο ή να πέσει επάνω σε κάποιον, θα μπορούσαν να του σπάσουν τα οστά.

«Θα καλέσουμε τους γονείς σου να σε πάνε σε έναν γιατρό» είπε η δασκάλα. «Όλα θα πάνε καλά».

Ο Ήθαν χαιρόταν που άνθρωποι ήταν εκεί για να τον βοηθήσουν. Το πόδι του ακόμη πονούσε πολύ, αλλά ήξερε ότι θα ήταν ασφαλής.

Η μαμά και ο μπαμπάς πήγαν στο σχολείο και πήγαν τον Ήθαν στον γιατρό. Του έβαλαν έναν μπλε γύψο στο πόδι του και πήγε σπίτι να ξεκουραστεί.

Εξαιτίας του σπασμένου ποδιού του, ο Ήθαν περνούσε πολύ χρόνο στο κρεβάτι. Είχε πολλά βιβλία να διαβάσει. Μερικές φορές οι φίλοι του έρχονταν να παίξουν παιχνίδια μαζί του. Όμως συνέχιζε να βαριέται.

Ένα βράδυ, ο Ήθαν ξύπνησε και δεν μπορούσε να ξανακοιμηθεί. Προσπάθησε να ηρεμήσει, αλλά συνέχισε να ανησυχεί. Τι θα γίνει εάν σπάσω ένα κόκαλο και

κανένας δεν θα είναι εκεί, όπως στο μέσον της νύχτας; Σκέφτηκε ο Ήθαν. Η καρδιά χτυπούσε δυνατά. Ένωθε φοβισμένος.

«Μπαμπά!» Φώναξε ο Ήθαν.

Ο μπαμπάς έτρεξε στο δωμάτιο του Ήθαν. «Τι συμβαίνει;»

«Φοβάμαι» είπε ο Ήθαν. «Τι θα γίνει εάν σπάσω και άλλο κόκαλο και κανείς δεν είναι εκεί για να με βοηθήσει;»

Ο μπαμπάς κάθισε δίπλα του στο κρεβάτι. «Αυτή είναι μία τρομακτική σκέψη» είπε. «Ακόμη και όταν προσπαθούμε να είμαστε προσεκτικοί και ασφαλείς, άσχημα πράγματα μπορούν ακόμη να συμβούν. Όμως ό,τι και να γίνει, ο Επουράνιος Πατέρας σε προσέχει».

«Επομένως αυτό σημαίνει ότι είναι πάντα μαζί μου;» Είπε ο Ήθαν.

«Ακριβώς». Ο μπαμπάς αγκάλιασε απαλά τον Ήθαν.

Ο Ήθαν σκέφθηκε πόσο γρήγορα είχε έλθει ο μπαμπάς να τον βοηθήσει. Ήξερε ότι ο μπαμπάς τον αγαπούσε και πάντα ήθελε να τον βοηθά. Ίσως και ο Επουράνιος Πατέρας να ήταν έτσι.

Την επομένη, ο Ήθαν διάβασε μία γραφή στο περιοδικό Φίλος. Έλεγε: «Να έχετε θάρρος και μη φοβάστε, γιατί εγώ ο Κύριος είμαι μαζί σας, και θα σταθώ στο πλευρό σας»\*.

Ο Ήθαν ένιωσε ήρεμος και ασφαλής όταν διάβασε τη γραφή, όπως αισθάνθηκε όταν μίλησε με τον μπαμπά. Ήξερε ότι ήταν το Άγιο Πνεύμα που τον παρηγορούσε. Ήταν σαν να αγκάλιαζε τον μπαμπά ξανά.

Πιθανόν θα σπάσω περισσότερα κόκαλα, σκέφτηκε ο Ήθαν, αλλά δεν χρειάζεται να φοβάμαι. Ήξερε ότι δεν θα ήταν ποτέ πραγματικά μόνος. ●

\*Διδαχή και Διαθήκες 68:6.



Πότε αισθανθήκατε την αγάπη του Επουράνιου Πατέρα;